Sfânta muceniţă Matroana (Matrona) din Tesalonic

(s.v. 27 martie / s.n. 09 aprilie)

Materiale despre Sfânta muceniţă Matroana (Matrona) din Tesalonic:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20muc.%20Matrona

https://archive.org/details/@steaemy?query=matroana

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=matroana

****

Slujnică la o evreică - soţia voievodului din Tesalonic - Sfânta Matrona era adesea chinuită şi bătută, pentru că nu dorea să se lepede de Hristos şi să urmeze credinţa iudaică. Aşa că mergea la biserică pe ascuns, dar într-o zi stăpâna ei a aflat de acest lucru şi a bătut-o fără milă, lăsând-o legată, într-o încăpere întunecoasă. A doua zi a găsit-o dezlegată, prin minune dumnezeiască, aşa că a bă-

tut-o până la sânge și a legat-o și mai strâns, pecetluind ușa. După patru zile, găsind-o din nou dezlegată, stăpâna a rănit-o cu bețe groase și iarăși a închis-o, iar Sfânta Matrona și-a dat sufletul în mâinile Domnului. Fiindu-i aruncat trupul peste zidul casei, a fost luat de creștini și îngropat cu cinste, iar apoi a fost pus într-o biserică pe care episcopul Tesalonicului o zidise în numele ei.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei..... 3
În această lună, ziua a douăzeci şi şaptea - Pomenirea Sfintei Matroana, cea din Tesalonic (Minei)..... 6
Canon de rugăciune către Sfânta muceniță Matroana din Tesalonic..... 15
Imnografie..... 23
Viețile Sfinților - Pomenirea Sfintei mucenițe Matroana din Tesalonic..... 25
Sfânta muceniță Matrona din Tesalonic - drumul spre sfințenie..... 27
Sinaxar - Pomenirea Sfintei mucenițe Matroana, cea din Tesalonic..... 28
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfânta muceniță Matrona din Tesalonic..... 29
Calendar Ortodox - Sfânta muceniță Matrona din Tesalonic..... 31
Proloagele - Pomenirea Sfintei mucenițe Matroana, cea din Tesalonic (sec.III-IV)..... 33
Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintei mucenițe Matrona..... 42
Sfânta muceniță Matrona din Tesalonic..... 45
Sinaxar - Cuvioasa Matrona din Tesalonic..... 48
Orthodoxwiki - Sfinte Matrona sau Matroana..... 52
Icoane..... 53

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

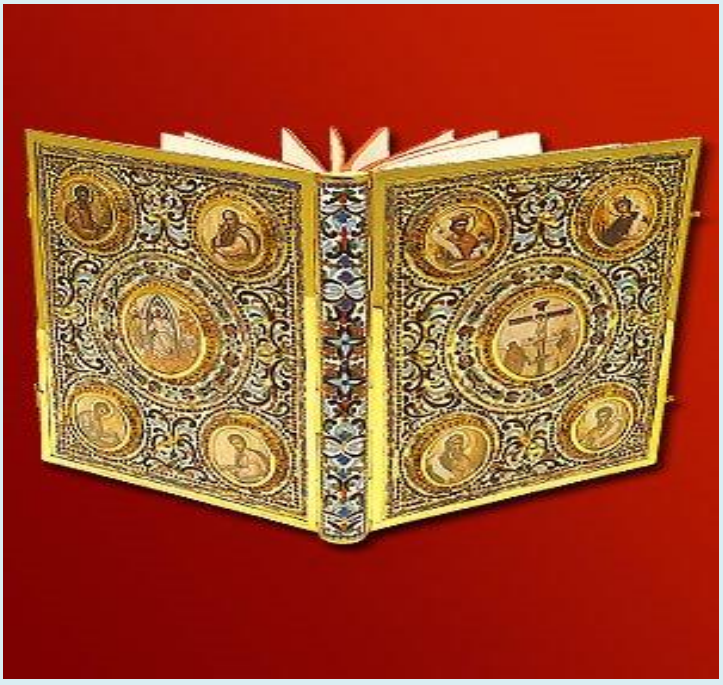

Matei 15, 21-28

21. Şi ieşind de acolo, a plecat Iisus în părţile Tirului şi ale Sidonului.
22. Şi iată o femeie cananeiancă, din acele ţinuturi, ieşind striga, zicând: Miluieşte-mă, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este rău chinuită de demon.
23. El însă nu i-a răspuns nici un cuvânt; şi apropiindu-se, ucenicii Lui Îl rugau, zicând: Slobozeşte-o, că strigă în urma noastră.
24. Iar El, răspunzând, a zis: Nu sunt trimis decât către oile cele pierdute ale casei lui Israel.

25. Iar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: Doamne, ajută-mă.
26. El însă, răspunzând, i-a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor şi s-o arunci câinilor.
27. Dar ea a zis: Da, Doamne, dar şi câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor.
28. Atunci, răspunzând, Iisus i-a zis: O, femeie, mare este credinţa ta; fie ţie după cum voieşti. Şi s-a tămăduit fiica ei în ceasul acela.

Apostol

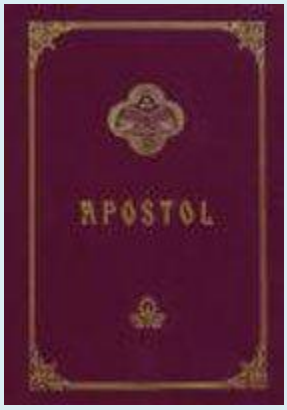

Epistola către Galateni a Sfântului apostol Pavel

Galateni 3, 23-29; 4, 1-5

Fraţilor
23. Iar înainte de venirea credinţei, noi eram păziţi sub Lege, fiind închişi pentru credinţa care avea să se descopere.
24. Astfel că Legea ne-a fost călăuză spre Hristos, pentru ca să ne îndreptăm din credinţă.
25. Iar dacă a venit credinţa, nu mai suntem sub călăuză.
26. Căci toţi sunteţi fii ai lui Dumnezeu prin credinţa în Hristos Iisus.
27. Căci, câţi în Hristos v-aţi botezat, în Hristos v-aţi îmbrăcat.
28. Nu mai este iudeu, nici elin; nu mai este nici rob, nici liber; nu mai este parte bărbătească şi parte femeiască, pentru că voi toţi una sunteţi în Hristos Iisus.
29. Iar dacă voi sunteţi ai lui Hristos, sunteţi deci urmaşii lui Avraam, moştenitori după făgăduinţă.

1. Zic însă: Câtă vreme moştenitorul este copil, nu se deosebeşte cu nimic de rob, deşi este stăpân peste toate;
2. Ci este sub epitropi şi iconomi, până la vremea rânduită de tatăl său.
3. Tot aşa şi noi, când eram copii, eram robi înţelesurilor celor slabe ale lumii;

4. Iar când a venit plinirea vremii, Dumnezeu, a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege,
5. Ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere, ca să dobândim înfierea.

În această lună, ziua a douăzeci şi şaptea - Pomenirea Sfintei Matroana, cea din Tesalonic (Minei)

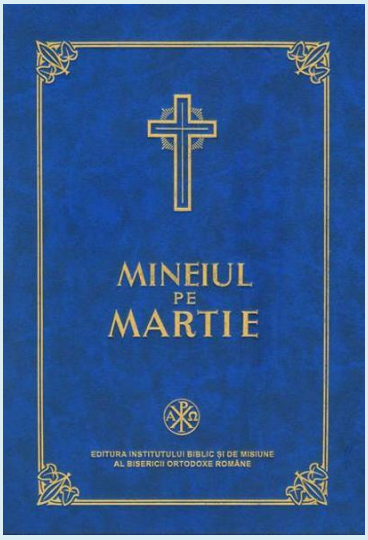

La Vecernie

La Doamne, strigat-am..., se pun **stihirile** pe 6: trei ale Triodului şi trei ale Sfintei, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Împotriva semeției, şi cruzimii celei obraznice a evreilor, ți-ai pus cugetul cel bărbătesc, de Dumnezeu gânditoare, ca una ce vedeai mai-nainte desfătarea celor viitoare, ceea ce petrece pururea în veac neclintită. Pe care o ai dobândit, mutându-te de pe pământ către cămările cele cereşti, şi către dănțuirea cea nestricată, prea slăvită Matroano.

Învrednicitu-te-ai a vedea bună cuviința împărăției, şi frumusețea cea veselitoare a Mirelui tău, fiind împodobită cu rănile pătimirii tale celei tari, şi după vrednicie te-ai apropiat la izvorul bunătăților, câştigând împărtăşirea dumnezeieştii veselii celei veşnice, rodurile fericirii şi lauda cea fără de moarte.

Nici jugul robiei, nici slăbiciunea femeiască, nici foamea, nici bătăile, nu te-au oprit pe tine a nu te asemăna tăriei mucenicilor prea slăvită; căci cu osârdia sufletului, ai suferit muncile. Pentru aceasta ai dobândit cămările cereşti, şi te-ai înfrumuseţat cu cununa darurilor, stând înaintea Ziditorului tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu)

Leacul cel prea bun şi mântuitor al pocăinţei şi curgere de lacrimi, ceea ce ai născut pe Dumnezeu Mântuitorul meu, tu îmi dăruieşte prin rugăciunile tale, o Fecioară! Ca să cuget de ceasul cel groaznic şi înfricoşat şi neamăgirea Judecătorului, ca să scap de cutremurul muncilor, şi să dobândesc darul cel dumnezeiesc.

A Crucii, a Născătoarei

Dacă Te-a văzut Doamne, Fecioara şi Maica Ta, pe Cruce spânzurând, s-a spăimântat, şi strigând a zis: Ce Ţi-au răsplătit Ţie, cei ce s-au îndulcit cu darurile Tale cele multe Stăpâne ? Ci mă rog, să nu mă laşi pe mine singură în lume. Ci grăbeşte de înviază împreună înviind pe strămoşi.

La Utrenie

După obişnuitele Catisme sedelnele Octoihului şi ale Triodului, psalm 50. Canoanele al sfintei şi ale triodului după rânduiala postului.

Canonul Sfintei

facere a lui Teofan

Cântarea 1-a

Irmos: Adâncul Mării Roşii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israil cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustie a biruit.

Cu dumnezeieştile Cete ale celor fără de trupuri, dănţuind acum împrejurul lui Dumnezeu, pricinuitorului a toate şi arătat desfătându-te întru strălucirea cea cu dumnezeiască începătorie, luminează pe cei ce te laudă pe tine.

Hristos Dumnezeu, care cu vrednicie a socotit a primii chipul robului, vrând să-l slobozească pe dânsul din stricăciune, şi din legăturile morţii, şi din jugul robiei, pe tine muceniţă, mireasă te-a logodit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Firea femeiască îmbărbătându-se cu darul, sprânceana cea înaltă, care se lăuda mai întâi fără măsură, să piardă marea, o a surpat cu neputinţa trupului, şi cu dumnezeiasca putere.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Uşa pogorârii Tale celei către noi Doamne Te-a răsărit pe Tine Iubitorule de oameni, îndoit în fire, mai presus de fire, care Te şi numeşti în taină răsărit, şi soare şi lumină.

Cântarea a 3-a

Irmos: Veselească-se de tine Biserica…

Cu tăria gândului, muncirea cea cumplită a femeii celei prea fărădelege şi cumplite o ai suferit, răbdând Matroano prea fericită.

Bătăi cu durere simţind, curat sufereai, şi dintru întunericul cel pipăit, dumnezeiască strălucire ai primit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Izvoarele sângelui tău au stins focul nedumnezeirii, iar pe credincioşi i-a rourat cu apele bunei credinţe.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu dumnezeiască cuvântare te lăudăm pe tine, lespede şi sicriu, care ai primit în pântece pe Cuvântul lui Dumnezeu cel fără început, prea curată Fecioară.

Irmosul: Veselească-se de Tine Biserica Ta Hristoase, strigând: Tu eşti puterea mea Doamne, şi scăparea şi întărirea.

Sedealna, glas 4:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Sosit-a luminată prăznuire iubitorilor de praznic, pomenirea cea prea slăvită a purtătoarei de chinuri a lui Hristos, veselind toate, şi strălucind cu razele minunilor în lume, aducând oamenilor darul cel pururea curgător: Prin rugăciunile ei Mântuitorule, mântuieşte lumea Ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu)

Firea pământenilor cea muritoare şi stricată cu patimile, prin dumnezeiască naşterea ta o ai înnoit prea curată, şi ai ridicat pe toţi din moarte către viaţa cea nestricăcioasă. Pentru aceasta toţi pe tine te fericim după datorie, Fecioară prea proslăvită, precum mai-nainte ai proorocit.

A Crucii, a Născătoarei

Degrab ne întâmpină pe noi, mai-nainte până ce nu ne robim, când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cum poate credinţa pravoslavnicilor. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine Soarele dreptăţii, a stătut întru a sa rânduială, precum se cuvine strigând: Slavă puterii Tale Doamne.

Cu vitejia cea dumnezeiască împuternicindu-te Matroano, de robia stăpânei cea amară ai scăpat, căci ai avut socotinţă neînduplecată şi suflet care numai Stăpânului slujea.

Răcnind şi cu beţia nebunindu-se, şi cu mânia tulburându-se prea păgâna, cruzimea iudeilor, cu bătăi tăia trupul tău, muceniţă purtătoare de chinuri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca un tânăr ai arătat răbdare, fiind închisă în locuri fără lumină, şi cu foame chinuită. Pentru care ai dobândit răsplătire ospăţul nemuririi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Sfeşnicul cel ferecat cu aur mai înainte te închipuia pe tine, adevărata Maică lui Dumnezeu, care ai purtat pe Dumnezeu întrupat, cel ce toate luminează cu raza Dumnezeirii.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci dintru întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Pe Tine Dătătorule de viaţă, cunună strălucită a laudei Te-a câştigat cugetătoarea de Dumnezeu, şi dintru întuneric către lumină dumnezeiască s-a mutat.

Întărit-a Hristos pe piatra credinţei picioarele tale prea fericită, îndreptând acum paşii tăi către Dânsul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Având tu minte dumnezeiască cu adevărat şi înțeleaptă şi cugetătoare de Dumnezeu, străluceşti în ceata mucenicilor, prea fericită Matroano.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Chipul Dumnezeirii şi chipul omenirii, împreunat neamestecat L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu, după unire neamestecată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi ţie cu glas…

Dorirea Evei acum cu isteţime o ai cules, purtătoare de chinuri Matroano, îndumnezeindu-te cu privirea cea neîncetată, şi cu dreptate te-ai învrednicit Slavei celei veşnice.

Nu se socoteşte întru Hristos, robul şi cel slobod, ci frumuseţea bunătăţii cea împodobită cu chipurile bunei credinţe, căreia te-ai arătat făcătoare, purtătoare de chinuri nebiruită.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cuget bărbătesc în trup femeiesc primind muceniță, cumplitele chinuri ale păgânei celei rele ai suferit, şi prin sabia răbdării pe dânsa o ai omorât, după înţelegere.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe tine te cunoaştem Biserică a lui Dumnezeu, şi cămară, năstrapă, sfeşnic şi lespede, care a ai avut înlăuntru scris pe Cuvântul, care pentru milostivire S-a întrupat, Preacurată.

Irmosul: Jertfi-voi Ție cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele dracilor curățindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condac, glas 8: Biserica ta cea prea cinstită, ca o tămăduire sufletească aflând credincioşii, cu mare glas strigăm ție: fecioară muceniță Matroano, cea cu nume mare; roagă neîncetat pe Hristos Dumnezeu pentru noi toți.

Sinaxar

Întru această lună în 27 de zile, Pomenirea Sfintei muceniţei Matroana cea din Tesalonic.

Stih: Nu se cuvine a fi neştiută tu Matroano muceniţă,
Deşi ţi-ai dat sufletul înlăuntru în temniţă.
În a douăzeci şi şapte Matroana a murit,
Înlăuntru temniţei cu sfârşitul cel fericit.

Aceasta era slujnică unei femei evreice anume Pautila, ce era soţie oarecărui voievod din cetatea Tessalonicului. Care mergând după stăpâna sa până la sinagogul jidovesc, nu intra înlăuntru, ci se întorcea la biserica creştinilor.

De aceea prinzându-i de veste a bătut-o fără de milă şi a ţinut-o patru zile la închisoare, nescoţându-o nicicum afară, de aceea au scos-o şi i-au făcut trupul tot răni cu bătăile. Şi iarăşi băgând-o la închisoare, şi zăcând multe zile şi-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu în închisoare.

Şi spun că aruncând Pautila sfântul ei trup de pe zid jos, şi-a luat şi ea plata asemenea, că a căzut în jgheabul cel ce calcă vinul, şi acolo a murit.

Iar cinstitele moaşte ale sfintei s-au îngropat cu cinste de credincioşi.

Tot în această zi, prea cuviosul Chiric cel din Apro, cu pace s-a săvârşit.

Stih: Eu părinte Chirice pe tine şi mort,
În inimă şi în limbă prin voinţă te port.

Tot în această zi, prorocul Anania, cu pace s-a săvârşit.

Stih: Al Treimii era tripodul tău proorocule e lui Dumnezeu Ananie,
Prin care mai-nainte de săvârşire spuneai cele ce erau să fie.

Tot în această zi, prea cuviosul părintele nostru Pavel episcopul Corintului, fratele prea sfântului Petru episcopul de la Argus, purtătorul de semne.

Stih: Pavel lui Petru firesc frate fiind,
Împreună cu el este cetatea cea de sus locuind.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Eutihie.

Stih: Eutihie la bine norocit sfârşit a venit,

Căci mutându-se de pe pământ cerul a locuit.

Tot în această zi, Sfinţii mucenici Ioan şi Vruhie, de sabie s-au săvârşit.

Stih: Îndrăzneala lui Ioan nu era mai puţină către sabie,
De nu încă şi mai multă decât a lui Vruhie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persienesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei credinţe, mai vârtos decât cu văpaia focului fiind aprinşi au strigat: Bine eşti cuvântat, în Biserica slavei Tale, Doamne.

Cu adevărată dragoste, şi cu îndrăzneală ai alergat către Cel dorit al tău, prea lăudată, cu bună mulțumire strigând: Bine eşti cuvântat, în Biserica slavei Tale, Doamne.

Fiind plină de tot felul de bunătăţi, de pe pământ te-ai mutat către cereasca dănțuire, întru veselie şi bucurie, câştigând moştenire nemuritoare slăvită Matroano.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu fecioarele purtând făclii, în ceruri eşti, după ce ai suferit prin răbdare bătăi şi chinuri de la prea păgâna cea fărădelege şi acum cânţi Ziditorului tău: Bine eşti cuvântat, în Biserica slavei Tale, Doamne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu bunătăţile fiind prea strălucită, prea înfrumusețată, ai născut întrupat pe Cuvântul Tatălui, mai presus de cuvânt Maică Fecioară, binecuvântată eşti tu între femei, prea curată Stăpână.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi…

Slobozindu-te din trup, te-ai învrednicit a vedea strălucirile luminii celei bogate, şi a locui sălăşluirea cea cerească, în locul lăcaşului cel neluminat şi întunecat, întru care ai tost încuiată, cinstită Matroano, strigând: binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Frumoasă este cununa cu care te-ai încununat acum, prin dreapta cea încăpătoare de viață a Atotstăpânitorului, prea slăvită, că văzându-te pe tine mireasă roşită cu curgerile sângiurilor tale, bucurându-Se te-a strălucit, căruia strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Numai de Hristos singur viața tuturor ai dorit Matroano, pentru aceasta cumplitele bătăi cu tărie le-ai suferit de la cea fărădelege evreică, iar acum veselindu-te, cânţi: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu adevărat născând pe Dumnezeu, te-ai arătat cu adevărat Maică a lui Dumnezeu prea curată purtând adevărată numirea cea dumnezeiască, după asemănarea naşterii. Pentru aceasta credincioşii Născătoare de Dumnezeu, prin înţelegere dumnezeiască te slăvim pe tine, prea curată Stăpână.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniil, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat şi puterea focului a stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credinţă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată…

Ziua ta cea purtătoare de lumină străluceşte cu înţelegătoare raze luminătoare, prin fulgerele cele prea luminoase, ale strălucirii celei în trei sori, muceniță Matroano, întru care acum roagă-te să se lumineze, cei ce te laudă pe tine.

Aflat-ai răsplătiri pentru durerea rănilor moştenirea cerurilor, în Biserica celor întâi născuţi, întru care prăznuind acum, prin rugăciunile tale păzeşte-ne pe noi, purtătoare de chinuri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu adevărat te-ai logodit acum cu Hristos, Mirele tău cel fără de moarte, înflorită fiind luminos cu dumnezeieşti dogmele lui prea cinstită, şi strălucind cu cinstit sângele muceniciei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Lanţurile păcatelor mele dezleagă-le acum Născătoare de Dumnezeu, ceea ce singură ai născut Izvorul milostivirii, şi mă umple de bucurie, ca după vrednicie să te măresc pe tine, de Dumnezeu fericită.

Irmosul: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului, din tine muntele cel netăiat Fecioară S-a tăiat, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne pe tine Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Luminânda glasului de 3 ori. Şi celelalte după rânduială. Ceasul dintâi, cu catisma lui, şi cu obişnuitele metanii şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfânta muceniţă Matroana din Tesalonic

Canon de rugăciune la Sfânta muceniţă Matroana din Tesalonic - 27 martie – slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=a_eKLeuuvBU

27 martie - Canon de rugăciune către Sfânta muceniţă Matroana din Tesalonic:
https://www.youtube.com/watch?v=-7nQRSc7tVM

***

Troparul Sfintei muceniţe Matroana din Tesalonic, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Matroana, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine; şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

facere a lui Teofan

Cântarea 1

Irmos: Adâncul Mării Roşii, cu picioare neudate trecându-l pedestru Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise, în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustiu a biruit-o.

Stih: ***Sfântă muceniţă Matroana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dumnezeieştile Cete ale celor fără de trup, dănţuieşti împrejurul Pricinuitorului a toate, Dumnezeu şi bucurându-te cu adevărat de strălucirea cea dumnezeiască, luminează pe cei ce te laudă pe tine.

Stih: ***Sfântă muceniţă Matroana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Hristos, Dumnezeu, cel ce a binevoit a primi chip de rob, vrând să-l slobozească pe acesta din stricăciune şi din legăturile morţii, pe tine, muceniţă din jugul robiei lui te-a slobozit şi mireasă te-a logodit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Firea femeiască, îmbărbătată fiind cu harul, prin slăbiciunea trupului a doborât, cu putere dumnezeiască, semeţia cea plină de îngâmfare, care se lăuda mai înainte fără de măsură că va nimici marea.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Uşa pogorârii Tale celei către noi, Doamne, Te-a arătat în chip strălucit, mai presus de fire, pe Tine, Iubitorule de oameni, Cel ce Te numeşti în chip tainic răsărit de Soare şi lumină, îndoit cu firea.

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine...

Stih: ***Sfântă muceniţă Matroana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu tăria gândului ai răbdat chinuirea cumplită a celei nelegiuite şi crude, pătimind, muceniţă Matroana, prea fericită.

Stih: ***Sfântă muceniţă Matroana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Simţind durerile biciuirilor, le-ai suferit plină de răbdare şi în locul întunericului cel pipăit, dumnezeiască strălucire ai primit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Izvoarele sângelui tău au stins focul nelegiuirii, iar pe credincioşi i-a adăpat cu apele dreptei credinţe.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe tine, lespede şi chivot, ceea ce ai primit în pântece pe Cuvântul lui Dumnezeu Cel fără de început, dumnezeieşte te lăudăm, Preacurată.

Irmosul: Se veseleşte de Tine, Biserica Ta, Hristoase şi strigă: Tu eşti Puterea şi Scăparea şi Întărirea mea, Doamne.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica, pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: Sfântă muceniţă Matroana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cu putere dumnezeiască fiind întărită, Sfântă muceniţă Matroana, ai scăpat acum din robia stăpânei celei amarnice; căci ai dobândit cuget neînduplecat, slujind numai lui Hristos.

Stih: Sfântă muceniţă Matroana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Răcnind şi ameţită de beţie şi fierbând de mânie, prea nelegiuita, cu cruzime sfâşia trupul tău cu biciuiri, muceniţă purtătoare de biruinţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tinerească răbdare ai arătat, fiind închisă în locuri întunecoase şi chinuită de foame, muceniţă. Dar ai dobândit drept răsplătire Ospăţul cel nemuritor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Sfeşnicul cel ferecat în aur te-a închipuit de mai înainte pe tine, Maica cea adevărată a lui Dumnezeu, care a purtat pe Dumnezeu întrupat, cel ce toate le luminează cu strălucirea dumnezeirii.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea, în lume ai venit Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe tine cu credinţă.

Stih: Sfântă muceniţă Matroana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Pe Tine, Dătătorule de viaţă, cunună prea strălucită de laudă Te-a dobândit cugetătoarea de Dumnezeu şi s-a mutat din întuneric către Lumina cea dumnezeiască.

Stih: ***Sfântă muceniţă Matroana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întărit-a, Hristos, pe piatra credinţei picioarele tale, fericită, îndreptând cu înţelepciune paşii tăi către Dânsul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Minte dumnezeiască şi înţeleaptă şi de Dumnezeu cugetătoare având, cu adevărat în ceata mucenicilor străluceşti, prea fericită Matroana.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu trupul Dumnezeirii şi chipul omenirii unite, neamestecate le-ai născut, Maica lui Dumnezeu, după unirea cea neamestecată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie, cu glas de laudă...

Stih: ***Sfântă muceniţă Matroana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorinţa Evei ai cules-o acum cu pricepere, Sfântă Matroana, îndumnezeită fiind cu înclinarea ta cea neîncetată şi cu dreptate te-ai învrednicit de Slava cea veşnică.

Stih: ***Sfântă muceniţă Matroana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu se judecă cineva de este rob sau liber în Hristos, ci frumuseţea virtuţii, împodobită cu chipurile dreptei credinţe; pe care tu ai izbutit-o în faptă, purtătoare de chinuri nebiruită.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cuget bărbătesc în trup femeiesc primind, muceniţă, cumplitele chinuri ale celei rele şi păgâne le-ai suferit, iar cu sabia răbdării ai omorât-o pe dânsa, în chip duhovnicesc.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Biserică a lui Dumnezeu şi cămară, năstrapă, sfeşnic şi lespede, care ai avut înscris înăuntru pe Cuvântul, cel ce din milostivire S-a Întrupat, te cunoaştem pe tine, Preacurată.

Irmosul: Jertfi-voi Ţie, cu glas de laudă, Doamne, strigă către Tine Biserica, cea curăţită de sângele demonilor cu Sângele cel curs din coasta Ta.

Condac, glasul al 8-lea: Biserica ta cea prea cinstită, ca pe o tămăduire sufletească aflând-o credincioşii, cu mare glas strigăm ţie: Sfântă fecioară muceniţă Matroana, cea cu nume mare, roagă neîncetat pe Hristos Dumnezeu pentru noi toţi.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul din Babilon, tinerii lui Avraam fiind aprinşi de dorul dreptei credinţe mai mult decât de văpaia focului au strigat: Binecuvântat eşti în Biserica slavei Tale, Doamne!

Stih:* *Sfântă muceniţă Matroana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cu bunăvoinţă şi cu îndrăzneală ai alergat, cu adevărat, la Cel dorit de tine, prea lăudată, cu mulţumire strigând: Binecuvântat eşti în Biserica slavei Tale, Doamne!

Stih:* *Sfântă muceniţă Matroana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Întru veselie şi bucurie te-ai mutat, Sfântă Matroana, plină de tot felul de bunătăţi, de pe pământ către cereasca dănţuire, mărită, dobândind moştenire nemuritoare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Purtând făclii eşti cu fecioarele în ceruri, după ce ai suferit cu răbdare bătăi şi chinuri de la păgâna cea fărădelege şi acum cânţi Ziditorului tău: Binecuvântat eşti în Biserica slavei Tale, Doamne!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Plină de lumină şi împodobită cu toate bunătăţile ai născut Întrupat, mai presus de cuvânt, pe Cuvântul Tatălui, Maică Fecioară. Binecuvântată eşti tu între femei, Stăpână fără de prihană.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi Daniel...

***Stih:** Sfântă muceniţă Matroana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Când te-ai liberat din trup, te-ai învrednicit a vedea strălucirile Luminii celei bogate şi a locui în Cortul cel ceresc, în locul cortului celui neluminos şi plin de întuneric în care ai fost închisă, cinstită, strigând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

***Stih:** Sfântă muceniţă Matroana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Frumoasă este cununa cu care ai fost încununată acum de dreapta cea începătoare de viaţă a Atotţiitorului, prea cinstită. Căci, văzându-te pe tine, Sfântă muceniţă Matroana, împurpurată de roşeala curgerii sângelui tău bucurându-te, te-a umplut de lumină. Căruia strigăm: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Doar pe Hristos singur, Viaţa tuturor, L-ai dorit, Sfântă Matroana. Pentru aceasta, ai răbdat cu tărie cumplitele biciuiri de la femeia cea fărădelege, iar acum, veselindu-te, cânţi: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu adevărat ai născut pe Dumnezeu ceea ce te-ai arătat cu adevărat Maica lui Dumnezeu, prea curată, purtând numire dumnezeiască, adeverită potrivit cu naşterea ta. Pentru aceasta, credincioşii te mărim pe tine cu gând dumnezeiesc, Născătoare de Dumnezeu, prea curată Stăpână.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne în-chinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniel, gurile leilor cele deschise, în groapă, le-a închis; şi puterea focului au stins-o, cu fapta cea bună încingându-se, tinerii cei iubitori de dreaptă credinţă, strigând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată...

Stih: ***Sfântă muceniţă Matroana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ziua ta cea purtătoare de lumină străluceşte cu revărsări înţelegătoare de Lumină, prin străfulgerările cele prea luminoase ale strălucirii celei în Trei Sori, muceniţă. Întru care prăznuind, păzeşte-ne pe noi, cu rugăciunile tale.

Stih: ***Sfântă muceniţă Matroana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Aflat-ai răsplătirile durerilor pe care le-ai răbdat de pe urma biciuirilor, mult pătimitoare, dobândind acum moştenirea cerurilor şi găsindu-te în Biserica celor întâi-născuţi. Întru care prăznuind, păzeşte-ne pe noi, cu rugăciunile tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Unitu-te-ai acum, cu adevărat, cu Mirele tău cel nemuritor, împodobită fiind de florile rănilor Acestuia, prea cinstită şi strălucind de cinstitul sânge al muceniciei tale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Lanţurile greşelilor mele dezleagă-le acum, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce ai născut Izvorul milostivirii, de Dumnezeu fericită şi mă umple de bucurie, ca după vrednicie să te măresc.

Irmosul: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine, muntele cel netăiat, S-a tăiat, Fecioară, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta, veselindu-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Sosit-a luminoasă prăznuire, iubitorilor de sărbătoare. Pomenirea cea mărită a pătimitoarei lui Hristos, Sfânta muceniţă Matroana, care înveseleşte toate, luminează cu razele minunilor în lume şi aduce oamenilor har pururea curgător. Cu rugăciunile ei, Mântuitorule, mântuieşte lumea Ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea

Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Înnoit-ai, prea curată, cu dumnezeiască naşterea ta, firea cea mântuitoare a pământenilor şi stricată de patimi şi ai ridicat pe toţi din moarte către viaţa nestricăciunii. Pentru aceasta, toţi, după datorie, te fericim, Fecioară prea mărită, precum mai înainte Însăţi ai grăit.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Fecioară fără de prihană, Maica lui Hristos Dumnezeu, sabie a trecut prin prea sfântul tău suflet, când ai văzut Răstignit de bunăvoie pe Fiul şi Dumnezeul tău. Pe care, binecuvântată, nu înceta a-L ruga să ne dăruiască nouă iertare de greşeli.

Imnografie

Troparul Sfintei muceniţe Matroana din Tesalonic: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Matroana, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine; şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Condacul Sfintei muceniţe Matroana din Tesalonic: Biserica ta cea prea cinstită, ca pe o tămăduire sufletească aflând-o credincioşii, cu mare glas strigăm ţie: Sfântă fecioară muceniţă Matroana, cea cu nume mare, roagă neîncetat pe Hristos Dumnezeu pentru noi toţi.

(Video) Troparul Sfintei muceniţe Matrona din Tesalonic - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/cantari/video-sfanta-mucenita-matrona-din-tesalonic-tropar

Sinaxar - Sfânta muceniță Matrona din Tesalonic - 27 martie:

https://www.trinitas.tv/sfanta-mucenita-matrona-din-tesalonic-27-martie/

Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfintei muceniţe Matroana din Tesalonic

Cuvant Ortodox - Sfânta muceniţă Matroana din Tesalonic - 27 martie: **https://www.youtube.com/watch?v=ihwQXcCvLS4&list=PLQe0QKKQ08KEr2fomGTpRz-DOmNnDllgD&index=70**

***

Sfânta Matroana a fost slujnică la o evreică, anume Pavtila, femeia voievodului Tesalonicului. Din tinereţe, fiind învăţată în credinţa creştinească, stăpâna ei o silea la reaua credinţă iudaică. Şi, fiindcă ea nu se supunea, o chinuia foarte rău, bătând-o adeseori. Însă Matroana pe toate le răbda cu osârdie pentru Hristos şi la biserică se ducea într-ascuns.

Într-una din zile, înştiinţându-se Pavtila că Matroana a fost la biserica creş-tinească, i-a zis: "Pentru ce n-ai mers la sinagoga noastră, ci te-ai dus la biserica creştinească?"

Răspuns-a fericita Matroana cu îndrăzneală: "De vreme ce Dumnezeu este în biserica creştinească, iar de la sinagoga iudaică s-a depărtat, nu mă duc la sinagogă, ci la biserică".

Atunci Pavtila, şi mai mult mâniindu-se, a bătut-o fără cruţare şi într-o cămară întunecoasă a închis-o legată. Iar a doua zi a fost găsită sfânta dezlegată din legături cu dumnezeiască putere, prea mărind pe Hristos. Dar stăpâna ei iarăşi a bătut-o cu vine crude, până la sânge şi, mai tare legând-o, a închis-o iarăşi în cămara aceea şi uşa a pecetluit-o, ca să nu intre cineva să-i facă vreo uşurare. Şi

a petrecut sfânta în acea închisoare fără hrană şi băutură patru zile, întărind-o Dumnezeu.

După aceasta Pavtila, dezlegând pecetea aceea şi deschizând uşa, a găsit-o iarăşi dezlegată din legături şi stând la rugăciune. Deci, fierbând de mânie, a bătut-o cu beţe groase şi, abia suflând, a închis-o în aceeaşi închisoare unde s-a şi sfârşit sfânta, dându-şi sufletul lui Dumnezeu.

Trupul ei l-a aruncat acea rea femeie de pe zid, pentru că erau înalte casele acelea.

Creştinii, luând mult chinuitul trup al Sfintei muceniţe Matroana, l-au îngropat cu cinste.

Mai pe urmă Alexandru, episcopul Tesalonicului, a zidit o biserică în numele sfintei, iar cinstitele ei moaşte le-a pus într-însa. Iar pe Pavtila, după vrednicie, degrabă a ajuns-o judecata lui Dumnezeu, pentru că de pe înălţimea zidului, de unde a aruncat jos trupul Sfintei Matroana, ea singură, alunecând, a căzut şi, murind rău, şi-a lepădat ticălosul ei suflet.

Sfânta muceniță Matrona din Tesalonic - drumul spre sfințenie

Refuzând să urmeze credința iudaică, Sfânta Matrona a fost aspru chinuită de stăpâna ei, fiind bătută în repetate rânduri și închisă, până când sufletul ei a trecut la cele veșnice.

***

Slujnică la o evreică - soția voievodului din Tesalonic - Sfânta Matrona era adesea chinuită și bătută, pentru că nu dorea să se lepede de Hristos și să urmeze credința iudaică. Așa că mergea la biserică pe ascuns, dar într-o zi stăpâna ei a aflat de acest lucru și a bătut-o fără milă, lăsând-o legată, într-o încăpere întunecoasă. A doua zi a găsit-o dezlegată, prin minune dumnezeiască, așa că a bătut-o până la sânge și a legat-o și mai strâns, pecetluind ușa.

După patru zile, găsind-o din nou dezlegată, stăpâna a rănit-o cu bețe groase și iarăși a închis-o, iar Sfânta Matrona și-a dat sufletul în mâinile Domnului. Fiindu-i aruncat trupul peste zidul casei, a fost luat de creștini și îngropat cu cinste, iar apoi a fost pus într-o biserică pe care episcopul Tesalonicului o zidise în numele ei. Iar Pavtila, stăpâna muceniței, a alunecat chiar din locul în care aruncase trupul sfintei, și a murit.

Sinaxar - Pomenirea Sfintei muceniţe Matroana, cea din Tesalonic

În această lună (martie), în ziua a douăzeci şi şaptea, pomenirea sfintei muceniţe Matroana, cea din Tesalonic.

Sfânta muceniţă Matroana a fost slujitoare la o femeie de neam evreu, care se numea Pautilla. Însoţind deci pe stăpâna ei până la sinagogă, Sfânta Matroana nu intra înăuntru, în sinagogă, ci se întorcea întotdeauna la biserica creştinilor.

Când stăpâna ei a prins de veste despre aceasta, a pus de a bătut-o crunt şi a aruncat-o timp de patru zile într-o închisoare, unde sfânta a rămas fără nici o legătură cu cei din afară. După aceasta a fost scoasă afară şi biciuită, tot trupul umplându-i-se de răni de pe urma bătăii. Fiind din nou aruncată în închisoare şi ţinută aici timp de mai multă vreme şi-a dat sufletul lui Dumnezeu.

Se spune că Pautilla, în timp ce arunca trupul neînsufleţit al sfintei de pe zidurile înalte ale închisorii, şi-a primit răsplata meritată, căci a căzut şi ea de pe zid jos, în vasul care curgea mustul care se călca cu picioarele în vin şi acolo sfârşindu-şi viaţa şi-a dat duhul.

Iar cinstitele moaşte ale Sfintei Matroana, fiind adunate de credincioşi, au fost îngropate cu multă cinste.

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfânta muceniţă Matrona din Tesalonic

Sfânta Matrona era din Tesalonic, fiică de oameni săraci, deprinsă a munci din greu ca să-şi agonisească cele de trebuinţă. Era creştină şi ajunsese slujnică la Pautila, femeia căpeteniei Tesalonicului, care era păgână. Şi mergea Pautila adeseori la templu, unde se ruga zeilor, luând-o cu ea şi pe Matrona.

Aceasta însă mergea şi se ruga în biserica creştinilor, iar acest lucru o deranja foarte mult pe stăpâna sa.

Deci, într-una din zile, Pautila i-a zis: „De ce nu mergi la templul nostru, ci umbli întotdeauna la creştinească biserică?”

Şi luând îndrăzneală, Matrona i-a răspuns: „Pentru că în biserica noastră vieţuieşte Dumnezeu, iar în templul vostru Dumnezeu nu este”.

Aflând, deci, că slujnica sa este creştină şi de aceea nu se supune îndemnurilor ei, Pautila adesea o bătea şi o chinuia. Însă fericita Matrona pe toate le răbda pentru credinţa sa.

Odată, după ce fericita a stat în închisoare patru zile fără hrană şi băutură, întărită numai de Dumnezeu, a fost scoasă de acolo şi supusă la nenumărate chinuri şi bătăi. Deci, fiind iarăşi aruncată în temniţă, după mai multe zile de chin, şi-a dat sufletul în mâinile Domnului.

Trupul ei l-a aruncat Pautila de pe un zid înalt al casei unde locuia. Trupul Sfintei Matrona a fost luat de creştini şi îngropat cu multă cinste. Mai pe urmă, Alexandru, episcopul Tesalonicului, a zidit o biserică în numele sfintei, iar cinstitele ei moaşte le-a pus într-însa.

Iar pe Pautila, nu după mult timp, a ajuns-o judecata lui Dumnezeu, pentru că, de pe înălţimea zidului de unde a aruncat trupul Sfintei Matrona, ea singură, alunecând, a căzut şi a murit.

Calendar Ortodox - Sfânta muceniţă Matrona din Tesalonic

1. Sfânta Matroana a fost slujnică la o evreică, anume Pavtila, femeia voievodului Tesalonicului. Din tinereţe, fiind învăţată în credinţa creştinească, stăpâna ei o silea la reaua credinţă iudaică. Şi, fiindcă ea nu se supunea, o chinuia foarte rău, bătând-o adeseori. Însă Matroana pe toate le răbda cu osârdie pentru Hristos şi la biserică se ducea într-ascuns.

Într-una din zile, înştiinţându-se Pavtila că Matroana a fost la biserica creştinească, i-a zis: „Pentru ce n-ai mers la sinagoga noastră, ci te-ai dus la biserica creştinească?” Răspuns-a fericită Matroana cu îndrăzneală: „De vreme ce Dumnezeu este în biserica creştinească, iar de la sinagogă iudaică s-a depărtat, nu mă duc la sinagogă, ci la biserică”.

Atunci Pavtila, şi mai mult mâniindu-se, a bătut-o fără cruţare şi într-o cămară întunecoasă a închis-o legată. Iar a doua zi a fost găsită sfânta dezlegată din legături cu dumnezeiasca putere, prea mărind pe Hristos.

Dar stăpâna ei iarăşi a bătut-o cu vine crude, până la sânge şi, mai tare legând-o, a închis-o iarăşi în cămara aceea şi uşa a pecetluit-o, ca să nu intre cineva să-i facă vreo uşurare. Şi a petrecut sfânta în acea închisoare fără hrană şi băutură patru zile, întărind-o Dumnezeu.

După aceasta Pavtila, dezlegând pecetea aceea şi deschizând uşa, a găsit-o iarăşi dezlegată din legături şi stând la rugăciune. Deci, fierbând de mânie, a bătut-o

cu beţe groase şi, abia suflând, a închis-o în aceeaşi închisoare unde s-a şi sfârşit sfânta, dându-şi sufletul lui Dumnezeu.

Trupul ei l-a aruncat acea rea femeie de pe zid, pentru că erau înalte casele acelea. Creştinii, luând mult chinuitul trup al Sfintei muceniţe Matroana, l-au îngropat cu cinste.

Mai pe urmă Alexandru, episcopul Tesalonicului, a zidit o biserică în numele sfintei, iar cinstitele ei moaşte le-a pus într-însa.

Iar pe Pavtila, după vrednicie, degrabă a ajuns-o judecata lui Dumnezeu, pentru că de pe înălţimea zidului, de unde a aruncat jos trupul Sfintei Matroana, ea singură, alunecând, a căzut şi, murind rău, şi-a lepădat ticălosul ei suflet.

Proloagele - Pomenirea Sfintei muceniţe Matroana, cea din Tesalonic (sec.III-IV)

Luna martie în 27 de zile: pomenirea Sfintei muceniţe Matroana, cea din Tesalonic (sec.III-IV).

Sfânta Matroana era din Tesalonic, fiică de oameni săraci, deprinsă a munci din greu ca să-şi agonisească cele de trebuinţă. Învăţase din copilărie, credinţa creştină şi ajunsese slujnică la femeia căpeteniei Tesalonicului, anume Pautilla, care era păgână.

Şi mergea Pautilla, adeseori la templul din cetate, ca să se roage în legea ei şi-şi lua însoţitoare şi pe slujnica sa dar Matroana nu intra niciodată în templu, măcar că stăpâna ei o silea, ci, creştină fiind, alerga la biserica creştinilor, unde se ruga fierbinte pentru răbdare şi pentru liniştea sufletului său.

Deci, într-una din zile, Pautilla i-a zis ei: "De ce nu mergi la templul nostru, ci umbli totdeauna la creştinească biserică?"

Şi, luând îndrăzneală, Matroana i-a răspuns: "Pentru că, în biserica noastră, vieţuieşte Dumnezeu, iar, în templu, Dumnezeu nu este."

Aflând, deci, că slujnica ei este creştină şi de aceea nu se supune îndemnurilor ei, Pautilla a început a o bate şi a o chinui în tot felul, iar Matroana toate le răbda pentru Hristos şi la biserică se ducea pe ascuns de stăpâna ei.

Ştia că nu greşise cu nimic stăpânei sale, ştia că muncise din răsputeri, ca să-i împlinească voile, ştia că, toată crunta mânie a Pautillei, nu pornea decât din ura ei nesfârşită faţă de credinţa creştinilor, dar ştia şi că înaintea lui Dumnezeu, bogat şi sărac, stăpân şi rob, femeie şi bărbat, toţi sunt deopotrivă şi fiecare va fi răsplătit numai după credinţa şi faptele sale. Toate aceste gânduri treceau mereu luminoase prin mintea tinerei fecioare, care adesea sângera în adâncul temniţei şi gândurile acestea erau ca un balsam vindecător pentru sufletul ei nedreptăţit.

Dar odată, după ce fericita a petrecut în închisoare patru zile, fără hrană, nici băutură, întărită numai de Dumnezeu, Matroana a fost scoasă din închisoare şi supusă din nou la grele chinuiri şi bătăi, de curgea sângele dintr-însa. Singurele ei cuvinte erau mărturisirea că nici moartea nu o va îndepărta de la dreapta credinţă în Hristos.

Deci, fiind iarăşi aruncată în temniţă, după mai multe zile de chin, şi-a dat duhul, jertfă nevinovată în mâinile Domnului, iar trupul ei a fost luat de creştini şi îngropat cu multă cinste, ca sfinte moaşte.

Dumnezeului nostru slavă !

Întru această zi, povestirea cuviosului Părintelui nostru Daniil, despre Evloghie, tăietorul de piatră.

Ne-a spus nouă ava Daniil, preotul Schitului, zicând: "Când eram mai tânăr, am mers la Tebaida şi m-am pogorât la un oraş să-mi vând lucrul mâinilor mele. Şi, era acolo un om cu numele Evloghie, care avea meşteşugul pietrăriei şi lucra toată ziua şi nimic nu gusta până seara. Iar, după ce se însera, mergea prin tot oraşul şi, pe câţi străini afla, îi ducea în casa sa şi, spălându-le picioarele cu mâinile sale, îi hrănea pe ei, iar, din fărâmiturile ce rămâneau, mânca şi el, iar ce mai prisosea le arunca la câini.

Deci, suindu-mă ca să-mi vând lucrul mâinilor mele în oraşul acela, am înserat. Şi, Evloghie, m-a luat şi pe mine, cu alţi străini în casa sa şi, după obicei, ne-a spălat picioarele şi ne-a ospătat pe noi; şi aceasta, de multe ori, mi-a făcut şi mie şi altor fraţi, care erau cu mine.

Deci, eu văzându-i bunătăţile lui, m-am minunat şi am început a posti câte o săptămână, rugându-mă lui Dumnezeu pentru dânsul, ca să-i dea Dumnezeu lui mai multă avere, ca să poată hrăni pe şi mai mulţi străini.

Şi, postind trei săptămâni şi mai mult, am slăbit de post, încât abia mai trăiam şi, iată, am văzut pe Cineva, cu sfânta cuviinţă, venind către mine şi zicându-mi: "Ce este, părinte Daniile?"

Iar eu am zis către Dânsul: "Am făgăduit lui Dumnezeu să nu gust pâine, până ce nu mă va auzi, pentru Evloghie, săpătorul de piatră, să-i dea lui bogăţie, ca şi pe mai mulţi străini să-i odihnească."

Şi mi-a zis mie: "Nu este de trebuinţă, că bine îi este lui, precum se află acum."

Iar eu am zis: "Nu, Doamne, ci să-i dai lui, ca toţi să proslăvească numele Tău cel sfânt."

Şi mi-a răspuns mie iarăşi: "Eu ţi-am spus ţie, că bine se află. Însă, de voieşti să-i dai lui, te faci chezaş pentru sufletul lui, cum că se va mântui, dacă îi voi da lui mai multă avere?"

Iar eu am zis către Dânsul: "Din mâinile mele să ceri sufletul lui."

Şi acestea zicând, m-am aflat stând ca la o Sfântă Înviere şi am văzut pe un tânăr, cu sfântă cuviinţă, şezând pe piatră cea sfântă, iar Evloghie sta de-a dreapta Lui. Apoi, a trimis la mine Tânărul acela pe unul din cei ce stăteau înaintea Lui şi mi-a zis mie: "Oare, tu eşti cel ce te-ai prins chezaş, pentru Evloghie?"

Iar iar cei ce stăteau de faţă au zis: "Aşa, Stăpâne, acesta este."
Şi, iarăşi, mi-a zis mie: "Chezăşia de la tine o voi cere."

Eu am zis: "Aşa, Stăpâne, de la mine, numai să-i înmulţeşti lui averea."

Deci, am văzut îndată pe doi voinici băgând în sânul lui Evloghie aur mult şi, cu cât aceia îi dădeau, cu atât sânul lui şi mai încăpător se făcea. Iar, după ce m-am sculat din somn, am cunoscut că mi s-a ascultat rugăciunea şi am proslăvit pe Dumnezeu.

Iar, Evloghie, ieşind după obiceiul său la lucru a lovit într-o piatră şi a auzit un sunet şi iarăşi a lovit şi a aflat o ferestruică. Deci, a lovit a treia oară şi a găsit-o din nou şi era plină cu aur. Şi înspăimântându-se se întreba: "Ce să fac? Nu ştiu. De-i voi lua pe aceştia în casa mea va auzi stăpânul, şi-i va lua pe ei, iar eu în ispită voi cădea. Dar, îi voi lua eu, şi-i voi pune unde nu ştie nimeni şi, cumpărând dobitoace, voi zice că piatră car cu ele." Deci, părăsindu-şi lucrul cel bun, pe care îl făcea în toate zilele cu străinii, a intrat într-o corabie şi s-a dus la Constantinopol.

Iar în acea vreme împărăţea Iustin, unchiul lui Justinian. Şi, dând aur mult împăratului şi dregătorilor lui, ei l-au pus pe el dregător al cetăţii. Şi şi-a cumpărat case mari, care se numesc "ale egipteanului", până în ziua de astăzi.

Iar, după doi ani am văzut, în vis pe Tânărul acela cu sfântă cuviinţă iarăşi la Sfânta Înviere stând pe Sfânta piatră. Şi, aducându-mi aminte de Evloghie, am zis în sinea mea: "Oare unde este Evloghie ?"

Şi, după aceea am văzut pe Evloghie, izgonit de la faţă Tânărului şi târât de un arap. Iar deşteptându-mă din somn, am cunoscut ce însemnează visul şi am zis întru sine-mi: "Vai mie, păcătosului, ce am făcut ? Mi-am pierdut sufletul meu."

Deci, sculându-mă, m-am dus în oraşul acela, unde, mai înainte, fusese Evloghie tăietor de piatră, făcându-mă a-mi vinde lucrul mâinilor mele şi aşteptam să vie Evloghie să mă ia, după obicei, în casa lui, însă n-a fost cine să mă ia.

Atunci, sculându-mă, am rugat pe o bătrână, zicând: "Rogu-mă ţie, maică, să-mi aduci mie puţină pâine ca să mănânc, că n-am mâncat astăzi." Iar ea, degrabă ducându-se mi-a adus pâine şi fiertură şi, şezând aproape de mine, a început a-mi grăi mie cuvinte duhovniceşti şi folositoare: "Nu-ţi este ţie de folos, zicea, că să umbli prin lume. Au nu ştii că viaţa călugărească, de linişte are trebuinţă?" Încă şi altele multe cuvinte folositoare mi-a grăit mie.

Iar eu am zis: "Dar cum mă sfătuieşti să fac? Că lucrul mâinilor mele am venit să-l vând."

Iar ea mi-a răspuns mie: "Măcar că şi lucrul mâinilor îţi vinzi, să nu zăboveşti aşa noaptea prin oraş."

Iar eu i-am zis ei: "Cu adevărat, aşa este."

Şi iarăşi am întrebat-o pe ea: "Spune-mi maică, nu cumva este în oraşul acesta vreun om temător de Dumnezeu şi primitor de străini ?"

Iar ea mi-a zis: "Părinte şi stăpâne, am avut aici pe un tânăr tăietor de piatră, care multă milă făcea cu străinii, dar Dumnezeu văzându-i fapta lui cea bună i-a dat lui dar, că am auzit de dânsul că, acum, este senator în Constantinopol."

Deci, auzind aceasta, am zis în sine-mi: "Eu am făcut uciderea aceasta." Şi, intrând într-o corabie, am mers la Constantinopol şi, întrebând şi găsind casa lui Evloghie, şedeam lângă poartă, vrând să-l văd pe el, când va ieşi. Deci, iată, l-am văzut pe el ieşind cu multă mândrie, înconjurat de oameni mulţi şi am strigat: "Miluieşte-mă că am să-ţi grăiesc ceva în taină." Iar el n-a voit nici măcar să se uite la mine, iar slugile lui chiar să mă bată au început. Dar eu, la alt loc ieşindu-i înainte, iarăşi am strigat. Iar el a poruncit, ca să mă bată, încă mai

mult. Şi, aşa am stat patru săptămâni înaintea uşilor casei lui, înviforându-mă de zăpadă şi de ploaie, şi tot n-am putut să vorbesc cu el.

Atunci, supărându-mă, m-am aruncat înaintea chipului Domnului nostru Iisus Hristos, cu lacrimi, şi mă rugam, zicând: "Doamne, iartă-mă de chezăşia omului acestuia, iar, de nu, atunci şi eu rămân în lume."

Acestea zicându-le, în cugetul meu, îndată am adormit şi, iată, a început un sunet mare şi se auzea că vine Împărăteasa şi înaintea ei şi în preajma ei mergeau mulţime de mii de oameni. Iar eu am strigat, zicând: "Miluieşte-mă Stăpână." Iar ea, stând mi-a zis mie: "Ce voieşti ?"

Eu i-am zis ei: "Pe Evloghie, prefectul l-am luat în chezăşie şi să porunceşti să fiu slobozit de chezăşia aceasta."

Iar ea mi-a răspuns mie: "În lucrul acesta, eu nu am amestec, ci precum ştii, aşa să-ţi împlineşti chezăşia ta."

Şi deşteptându-mă, am zis în sinea mea: "Măcar de-mi va fi mie să mor, dar nu mă voi depărta de la porţile lui Evloghie, până nu voi vorbi cu el." Şi am mers iarăşi înaintea porţii lui şi când voia să iasă el, iar am strigat. Deci, alergând una din slugile lui cu un băţ atâta bătaie mi-a dat mie, încât mi-a sfărâmat tot trupul meu. Atunci, mâhnindu-mă, am zis în sinea mea: "Mă voi duce la Schit şi, de va voi Dumnezeu, îl va mântui pe Evloghie, cu judecăţile care le ştie."

Deci, ducându-mă să caut o corabie, care să meargă la Alexandria, am aflat. Şi cum am intrat ca să mergem cu corabia îndată, de mâhnire şi de bătăi, am căzut ca un mort şi am adormit. Şi m-am văzut pe mine, în vis că eram la Sfânta Înviere şi Tânărul acela şezând pe Sfânta Piatră a cinstitului mormânt. Şi căuta spre mine cu mânie, încât de frică, m-am cutremurat, ca o frunză, şi nu puteam să-mi deschid nici gura mea, că mi se împietrise inima din mine.

Şi mi-a zis mie: "Dar nu te duci ca să-ţi împlineşti chezăşuirea ta ?" Deci, a poruncit la doi, din cei ce stau de faţă, ca legându-mă, să mă spânzure, apoi m-au bătut destul şi-mi ziceau mie: "Să nu începi nici un lucru mai presus de măsura ta şi să nu te sfădezi cu Dumnezeu !" Şi, încă fiind eu spânzurat, iată, s-a făcut un glas: "Vine Împărăteasa."

Şi văzând-o pe ea, am luat îndrăzneală şi am zis către dânsa cu glas lin: "Miluieşte-mă, Stăpâna lumii."

Iar ea mi-a zis iarăşi: "Ce voieşti ?" Şi eu am zis: "Pentru chezăşuirea lui Evloghie sunt spânzurat aici."

Şi mi-a zis mie: "Iată, eu mă voi ruga pentru tine!" Deci, am văzut-o că a mers şi a început să sărute picioarele Tânărului aceluia. După aceea mi-a zis mie Tânărul: "Mai mult să nu mai faci un lucru ca acesta."

Eu am zis: "Nu, Stăpâne. Că eu mă rugasem, la început pentru dânsul, ca mai mare să fie, dar am greşit, Stăpâne, iartă-mă"

Apoi a poruncit ca să mă slobozească pe mine şi mi-a zis: "Să mergi la chilia ta, că Eu, iarăşi voi aduce pe Evloghie la cea dintâi rânduială a lui: tu nu te îngriji de aceasta."

După aceea, îndată deşteptându-mă, m-am bucurat foarte tare, izbăvindu-mă de o chezăşuire ca aceasta, şi am mulţumit lui Dumnezeu şi Stăpânei, celei cu totul fără prihană.

Deci, după trei luni, am auzit că a murit Iustin împăratul şi, în locul lui s-a făcut alt împărat. Şi a început prigoană asupra stăpânitorilor şi pe dregătorii cei mari, i-au ucis şi le-au jefuit averile. Asemenea au făcut şi lui Evloghie, iar el singur a fugit din Constantinopol, şi poruncise împăratul ca, oriunde s-ar afla, să-l ucidă. Deci, Evloghie s-a întors la locul său cel dintâi şi şi-a schimbat hainele sale, ca şi mai întâi, când era sărac. Şi s-au adunat locuitorii oraşului aceluia, ca să-l vadă pe el, şi-i ziceau lui: "Auzisem de tine că te-ai făcut dregător mare."

Iar el răspundea: "De m-ar fi pus pe mine mare dregător, nu m-aţi mai fi văzut pe mine aici, ci alt egiptean este acela de care aţi auzit, dar eu am fost şi m-am închinat la Sfintele Locuri.

"Deci, venindu-şi întru sine, zicea: "Smeritule Evloghie, acum du-te, ia-ţi uneltele tale, şi mergi de lucrează, că aici nu este Constantinopolul, ca nu cumva şi capul tău să-l pierzi."

Apoi, luându-şi uneltele sale, a ieşit la piatra de mai înainte, unde aflase comoara aceea, socotind că va mai afla şi alta şi, lovind în piatră până la al şaselea ceas, n-a aflat nimic. Deci, a început a-şi aduce aminte de hrana şi de dulceaţa mâncărilor pe care le avea la palate şi de amăgirea mândriei lumii acesteia, şi, iarăşi, zicea către sine: "Scoală-te de lucrează că aici este Egiptul."

Apoi, puţin câte puţin, l-a îndreptat pe el Mântuitorul şi Sfânta noastră Stăpână la cea dintâi a lui orânduială. Şi, făcându-se seară, iată Evloghie a venit, chemând pe străini la găzduire.

Şi, văzându-l pe el, am suspinat şi, lăcrimând, am zis către Dumnezeu: "Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înţelepciune le-ai făcut. Cu adevărat, Tu,

Doamne, faci săraci şi îmbogăţeşti, smereşti şi înalţi şi Judecăţile Tale sunt necurmate."

Şi, luându-mă şi pe mine, împreună cu alţi săraci, ne-a dus la casa lui şi, spălându-ne picioarele, ne-a pus masă. Şi, după ce am mâncat noi, luându-l de o parte, i-am zis lui: "Cum te afli, frate Evloghie ?"

Iar el a zis: "Roagă-te pentru mine, ava, că sunt sărac, neavând nimic."

Iar eu am zis către el: "O, de n-ai fi avut nici acestea pe care le ai!"

Iar el a zis: "Pentru ce, ava? Nu te-am smintit cândva, cu ceva ?"

Atunci, i-am povestit lui toate cele ce s-au petrecut. Şi, plângând de ajuns, a zis: "Roagă-te, ava, ca să trimită Dumnezeu cele de trebuinţă, că, de acum, mă îndreptez."

Iar eu am zis: "Cu adevărat, fiule, să nu nădăjduieşti să ţi se încredinţeze altceva de la Hristos, cât vei fi în lumea aceasta, afară de plata ostenelii tale acesteia." Şi, urându-i cele bune, m-am întors, şi a rămas Evloghie aşa, săpând în piatră şi primind pe străini, până la sfârşitul zilelor sale. Şi, făcându-se de o sută de ani, nu s-a lăsat de această lucrare, ci îi da lui Dumnezeu putere, până când s-a împlinit călătoria vieţii sale.

Să ne minunăm, dar, de iubirea de oameni a lui Dumnezeu. Care, după ce l-a înălţat, pentru puţină vreme, atât de mult, apoi, iarăşi l-a smerit pe el, pentru a-i fi de folos.

Să ne rugăm, deci, să ne smerim şi noi în frica Domnului pentru Iisus Hristos, că doar vom afla milă la înfricoşătorul lui Scaun, pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria şi a tuturor Sfinţilor Lui.

Întru această zi, cuvânt despre cel ce a ales pe Dumnezeu, mai mult decât averile.

Ne-a spus nouă un părinte: "Mergând eu, zicea, pentru o trebuinţă la Constantinopol, şedeam în biserică şi a intrat un oarecare iubitor de Hristos şi, văzându-mă că sunt străin, mi s-a înclinat, cu multă dragoste şi cucernicie, şi, îmbrăţişându-mă a stat şi a început a mă întreba despre mântuirea sufletului.

Iar eu i-am zis lui: "Celora ce rânduiesc bine cele pământeşti, li se dăruiesc cele cereşti."

Zis-a acela: "Bine ai grăit părinte, şi, cu adevărat, fericit este acela ce-şi pune toată nădejdea sa spre Dumnezeu."

Şi mi-a zis aşa: "Eu am fost, zicea, fiul unuia, din cei foarte slăviţi în lume. Însă era tatăl meu milostiv şi mult da la săraci. Iar într-una din zile, m-a chemat şi mi-a arătat toate averile sale şi mi-a zis: "Fiule, ce-ţi este ţie mai de folos, oare, să-ţi las eu ţie averile acestea sau pe Hristos ?"

Iar, eu luând aminte la cele ce îmi grăia, i-am zis lui: "Mai bine să-mi laşi mie pe Hristos. Că aceste averi, astăzi sunt, iar mâine se duc şi trec."

Deci, după ce a auzit aşa de la mine, îndată a început a împărţi neîncetat, încât, când a murit el, puţină avere a rămas: şi eu am rămas sărac şi cu smerenie umblam, avându-mi nădejdea spre Hristos, Căruia mă lăsase pe mine.

Şi a mai zis el - un oarecare om bogat, iarăşi din cei mari avea femeie de Hristos iubitoare şi de Dumnezeu temătoare. Aveau ei şi o fiică, singură la părinţi. Zis-a, către dânsul, femeia lui: "Numai pe această fiică o avem şi atâtea bunătăţi ne-a dat nouă Domnul; apoi, de ce folos va fi aceasta, dacă vom căuta să o dăm pe ea după cineva, asemenea nouă, şi care năravuri rele având, o va necăji pe dânsa? Să căutăm, mai bine, un om temător de Dumnezeu, care, cu frica lui Dumnezeu şi cu dragoste, să o primească pe dânsa."

Şi i-a zis ei bărbatul său: "Bine ai socotit. Să mergem, dar, la biserică şi să ne rugăm lui Dumnezeu şi, care mai întâi va intra în biserică, acela este cel trimis nouă de Dumnezeu, bărbat fiicei noastre."

Şi au făcut aşa. Şi, după ce au făcut rugăciune şi au stat, am venit eu. Deci, au trimis o slugă de m-au chemat şi au început a mă întreba pe mine. "De unde eşti ?"

Iar eu le-am răspuns lor: "Dintru această cetate sunt, fiu al cutăruia."

Iar ei au zis: "Oare al aceluia milostiv ?"

Şi mi-au zis iarăşi: "Dar ai soţie?"

Şi am zis: "Nu am." Şi apoi le-am spus lor cele ce mi-a zis mie tatăl meu.

Iar ei au proslăvit pe Dumnezeu şi au zis: "Iată, Rânduitorul cel bun Hristos, Dumnezeul nostru, pe Care L-ai ales, ţi-a dat ţie soţie şi avere; primeşte-le, deci, pe amândouă, cu frica lui Dumnezeu, adică, pe fiica mea şi averea."

Deci, mă rog Domnului Dumnezeu ca să-mi ajute a umbla, pe calea tatălui meu, până la sfârşitul vieţii mele."

Într-o această zi, cuvânt al Sfântului Ioan Gură de Aur, despre milostenie şi despre slugi.

În aşa fel, adică, să fim cu slugile noastre, precum voim să fie spre noi Stăpânul Hristos. Că mare este milostenia aceasta, ca, adică, nu fără voie şi în silă să ţinem casa noastră şi nici cu bătăi să cârmuim slugile. Că, chivernisirea aceasta mai mare este decât rugăciunile, decât postul şi decât alte bunătăţi. Şi, iarăşi, zic că jertfele cele nedrepte, care nu sunt din ostenelile noastre, ci din apucări şi jefuiri, unele jertfe ca acestea, nu numai că nu le primeşte Dumnezeu, ci încă şi faţa Îşi întoarce de la ele şi le urăşte, că nu ne porunceşte ca să miluim din jafuri şi din apucări. Că necurată şi spurcată este o jertfă şi o milostenie ca aceea şi mai mult mânie şi întărâtă pe Dumnezeu. De vreme ce şi Cain, cele nedrepte ale sale aducându-le lui Dumnezeu, mai mult L-a mâniat pe El. Că aceasta este milostenie, să miluim pe slugile noastre, şi să nu le muncim pe dânsele, iar ceea ce luăm pe nedrept de la unul, să dăm altuia, nu este milostenie, ci făţărnicie. Cel ce voieşte să se îmbogăţească aici are nevoie de câştigurile cele nedrepte. Iar cel ce voieşte să se îmbogăţească în veacul cel viitor, acelaşi, cele ce sunt ale lui, le dă la săraci. Acela se sârguieşte să adune din lăcomie, iar acesta râvneşte, ca pe toţi să-i miluiască. Acela, semănând pe pământ, îşi adună slavă rea, iar acesta, trimiţând la ceruri, de îngeri este lăudat. Şi încă şi mai minunat lucru: pe cel lacom, nu numai cei asupriţi îl urăsc, ci, îl urăsc şi cei ce n-au primit vreun rău de la dânsul, văzând pe cei, cărora el le-a făcut rău. Şi, de ar cădea acela în vreo ispită, aude de la toţi mii de clevetiri. Iar pe cel milostiv, nu numai cei miluiţi de dânsul, ci şi cei nemiluiţi îl iubesc, pentru facerea de bine ce s-a făcut de către dânsul.

Iar, de i s-ar întâmpla lui vreo nenorocire, apoi, toţi se roagă pentru dânsul, zicând: "Dumnezeule, fă cu el milă şi-l slobozeşte de necazul lui, ca să vină asupra lui cele bune."

Văzut-ai oare, cum răutatea şi pe cei neasupriţi de dânsa, îi are vrăjmaşi, iar milostenia, şi pe cei nemiluiţi, îi are ajutători şi iubitori ? Pentru aceea, dar, mai întâi, să ne păzim mâinile noastre de lăcomie şi, mai mult, să le întindem a face milostenie.

Dumnezeului nostru, slavă!

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintei muceniţe Matrona

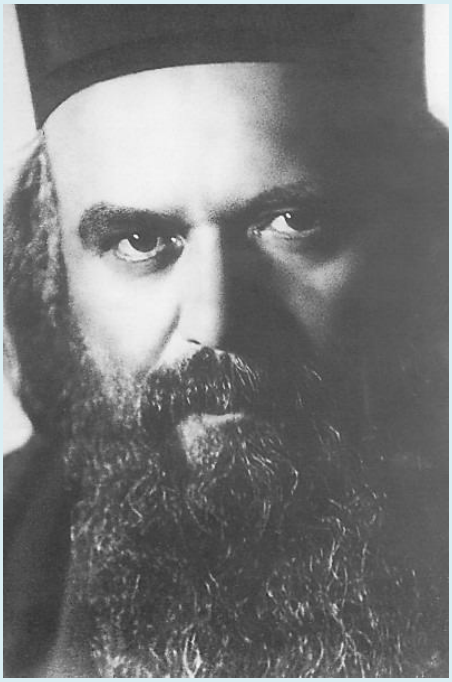

Sfânta Matrona a fost o copilă săracă şi orfană, roabă în casa unei evreice cu rău suflet, din Tesalonic. Aceasta neîncetat îşi bătea joc de credinţa Matronei şi neîncetat căuta toate mijloacele pentru a o face să se lepede de Hristos şi să meargă împreună cu ea la sinagogă.

Dar blânda şi tăcuta Matrona la toată această prigoană nu zicea nimic, ci o slujea mai departe pe stăpâna ei fără greşeală, în taină însă ea se ruga lui Hristos Dumnezeu.

Odată evreica a descoperit că Matrona merge la Biserica lui Hristos în taină şi fără ştirea ei. Ea a început să o întrebe cu sălbăticie pe Matrona cum a îndrăznit să meargă la Biserică, iar nu la sinagogă?

La aceasta Matrona a răspuns, Pentru că Dumnezeu trăieşte în Biserica creştină, iar de sinagoga evreilor, El S-a depărtat.

Scoasă din minţi de furie la acest răspuns curajos, evreica a încuiat-o pe Matrona într-un loc întunecos, a legat-o de mâini şi a lăsat-o fără mâncare.

Şezând în genunchi la rugăciune şi slăvind pe Dumnezeu, legăturile au căzut de la mâinile ei prin puterea lui Dumnezeu. După aceasta Matrona a mai fost încuiată şi înfometată încă de două ori. A doua oară, de foame, ea a şi murit.

Această rea evreică a luat trupul roabei ce o omorâse cu foamea şi 1-a aruncat în prăpastie, de la un loc înalt al casei ei.

Creştinii au luat trupul fetei muceniţe şi 1-au îngropat cu cinste.

Episcopul cetăţii, Alexandru, aflând că la mormântul muceniţei Matrona se fac mari minuni, a ridicat o sfântă Biserică deasupra lui.

Evreica cea rea şi-a primit răsplata cuvenită de la Dumnezeu, căci ea a alunecat, a căzut şi s-a zdrobit de moarte din chiar locul casei ei din care a aruncat în prăpastie trupul Matronei.

Cugetare

Curăţie nu se află în cel care gândeşte răul, zice Sfântul Simeon Noul Teolog şi adaugă: „Cum s-ar afla o inimă curată în acela care pururi o murdăreşte cu gânduri necurate, precum praful murdăreşte oglinda?"

Vedem noi oare aşadar marea înălţime a creştinismului care stă atât de sus faţă de toate credinţele şi sofisticăriile filozofiilor lumeşti? Căci iată, ***creştinismul ne învaţă că fie numai dacă am gândit răul, chiar dacă nu 1-am şi făcut, vinovaţi suntem faţă de poruncile Domnului Dumnezeului nostru Iisus Hristos şi faţă de sufletul nostru. Căci pe Domnul îl întristăm şi pe sufletul nostru îl pierdem.***

A fi creştin în adevăratul înţeles al cuvântului înseamnă să investeşti enorm în lupta permanentă de curăţire a sinelui de gândurile cele necurate ale inimii şi minţii. Dar oare ce fel de efort, ce fel de luptă este aceasta? Există studii scrise şi amănunţite despre această mare luptă, adevărat război, care în zilele noastre le rămân total necunoscute din nefericire, chiar creştinilor. Ele conţin însăşi experienţa vieţii mulţimilor de sfinţi şi sfinte care s-au nevoit şi au biruit în acest război nevăzut al vieţii. Căci acesta a fost scopul mulţimii de sfinţi nevoitori, sihaştri şi zăvorâţi, bărbaţi şi femei, de-a lungul veacurilor: curăţirea sinelui de patimi, care-şi au începutul în gândurile necurate ale inimii şi minţii.

Predică despre creştini, care sunt preoţi şi împăraţi

Şi i-ai făcut Dumnezeului nostru împărăţie şi preoţi şi vor împărăţi (Apocalipsa 5: 10).

Stăpânul Hristos Iisus voieşte ca pe toţi oamenii să-i facă asemenea Sieşi.

- ✓ *Ca Fiu al lui Dumnezeu, El voieşte ca toţi oamenii să devină prin înfierea harului fii ai lui Dumnezeu.*
- ✓ *Ca împărat, El voieşte ca ei să fie împreună împăraţi cu El.*
- ✓ *Ca Mare Arhiereu, El doreşte ca ei să fie împreună ierei [preoţi] cu El.*
- ✓ *Ca Atotputernic, El doreşte să-Şi împărtăşească cu ei puterea.*
- ✓ *Ca Veşnic, El doreşte să împărtăşească cu ei veşnicia nemuririi.*
- ✓ *Ca Sfânt, El doreşte să împărtăşească împreună cu ei sfinţenia.*
- ✓ *Ca înviat din morţi, el doreşte ca toţi să fie copii ai învierii.*

Acestea le-a dorit şi le doreşte Domnul, şi ***pentru acestea S-a coborât El pe pământ: ca să despartă pe omul cel de El zidit după Chipul Lui de animalele necuvântătoare şi să-1 înalţe deasupra vieţii animale, la demnitatea de împărat peste zidirea Lui văzută, demnitate pe care Adam a avut-o mai întâi în Rai, înainte de Cădere.***

Pentru acest plan al Lui, pentru dragostea Lui pentru neamul omenesc cel nenorocit, bătrânii evreilor L-au dat morţii prin răstignirea pe cruce.

Dar El chiar şi de la numiţi creştini culege până astăzi spinii nerecunoştinţei şi strâmbei lor înţelegeri. ***Căci nerecunoscători faţă de El ne arătăm şi lipsiţi de înţelegere ori de câte ori călcăm în picioare, cu ştiinţă şi fără ştiinţă, poruncile Lui. Cu fiecare păcat al lui, păcătosul îi împleteşte Mântuitorului noi şi noi cununi de spini pe care le îndeasă pe Sfântul Lui Cap.***

Dar oare când ne-a făcut El nouă vreun rău, ca să-I îndesăm noi mereu pe Cap cununile spinilor păcatelor noastre?! Oare când a gândit El vreodată rău despre noi, de-I răsplătim cu răul păcatelor noastre? Iată El S-a pogorât până în groapa fetidă în care ne-am obişnuit să trăim împreună cu şerpii şi cu scorpionii şi pe care uneori în nebunia noastră o numim cu mulţumire confort, nevăzând că e putredă şi de puţină vreme şi ne-a smuls din ea, ducându-ne la înălţimea luminii şi a nemuririi împărăţiei Sale.

El voieşte să ne facă pe noi preoţi şi împăraţi în veac, iar noi lovim Mâna Lui şi ne întoarcem în groapa noastră puturoasă, plină de şerpi şi de scorpii.

O, fraţilor, destul, destul şi prea destul cu această umilire a Lui şi omorâre desăvârşită a noastră! Să nu mai lovim, ci să apucăm cu nădejde şi cu dragoste Mâna Lui mântuitoare şi să-L urmăm pe El oriunde va merge, căci El binele nostru cel mai mare îl voieşte. El binele nostru cel mai mare îl lucrează. Pentru binele nostru cel mai mare El, Nemuritorul, morţii S-a dat. ***El este Singurul nostru Prieten niciodată schimbător. Lui I se cuvine slava şi mulţumita în veci. Amin.***

Sfânta muceniță Matrona din Tesalonic

Sfânta muceniță Matrona din Tesalonic a suferit în al treilea sau al patrulea secol. Ea a fost un sclava unei femeii evreiești Pautila (sau Pantilla), soția unuia dintre comandanții militari din Tesalonic. Pautila o batjocorea mereu pe sclava ei pentru credința în Hristos și a încercat să-o convertească la iudaism. Sfânta Matrona, care credea în Hristos din tinerețea ei, se ruga Mântuitorului Hristos și în secret a mers la biserică fără știrea stăpânei ei răzbunătoare.

Pautila, aflând că Sfânta Matroana a fost la biserică, a întrebat: "De ce nu vii la sinagoga noastră, în loc de a participa la biserica creștină?"

Sfânta Matroana a răspuns cu îndrăzneală: "Pentru că Dumnezeu este prezent în biserica creștină, dar El a plecat din sinagoga evreiască."

Pautila s-a înfuriat și fără milă, a bătut-o pe Sfânta Matroana, a legat-o și a închis-o într-un dulap de culoare închisă. Dimineața, Pautila a descoperit că Sfânta Matroana a fost eliberată de legăturile ei de către o putere necunoscută.

Înfurindu-se Pautila a bătut pe martiră până aproape de moarte, apoi a legat-o și mai strâns și a închis-o în dulap. Ușa a fost sigilată, astfel încât nimeni nu ar fi putut ajuta pe bolnavă. Sfânta muceniță a rămas acolo timp de patru zile, fără

hrană sau apă, iar când Pautila a deschis ușa, ea a găsit-o din nou pe Sfânta Matroana dezlegată de legăturile ei și rugându-se.

Pautila a biciuit pe Sfânta martiră până s-a fărămițat pielea. Femeia feroce a încuiat-o în dulap, din nou, de data aceasta Sfânta Matroana a murit. Pautila a avut trupul sfintei martire și l-a aruncat de pe acoperișul casei sale. Creștinii au luat trupul mult suferind al sfintei martire și l-au îngropat.

Mai târziu, episcopul Alexandru al Tesalonicului a construit o biserică dedicată sfintei martire. Sfintele ei moaște, glorificat de multe minuni, au fost plasate în această biserică.

Judecata lui Dumnezeu s-a văzut curând, când reaua Pautila, de pe acoperișul de unde corpul Sfintei Matroana l-a aruncat, s-a împiedicat și a căzut pe trotuar. Corpul ei a fost distrus, și așa a primit recompensa pentru păcatul ei.

Mănăstirea Sfintei Matroana

Conform dovezilor arheologice și diverse surse scrise, mănăstirea Sfintei Matroana este una dintre primele trei mănăstiri din Salonic. În conformitate cu informațiile istoricilor până la începutul iconoclasmului (726), există o referire la o "mănăstire Sfânta Matroana, situată în afara zidurilor Thesssaloniki, cu puternică fortificație. Ea a existat la sfârșitul secolului al șaselea și începutul secolului al șaptelea. "

Cartea “minunile Sfântului Dimitrie” menționează o biserică cu hramul Sfânta Matroana. Această biserică, care a fost aproape de Via Egnatia, este menționată de către arhiepiscopul din Salonic, Alexander. În relatarea sfântului faptelor lui citim: ". Άθλησις της Αγίας Μάρτυρος Ματρώνης εκ πόλεως Θεσσαλονίκης Αυτή θεράπαινα υπήρξε Παντίλλης τινός Ιουδαίας , γυναικός στρατοπεδάρχου εν τη Θεσσαλονικέων πόλει" , care se traduce prin: "Miracolul Sfintei mucenițe Matroana din Tesalonic . Ea a vindecat o evreică pe nume Pantilla, soția unui comandant de garnizoană în orașul tesalonicenilor. "

Sinaxar - Cuvioasa Matrona din Tesalonic

]

Cuvioasa Matrona a trăit în Tesalonic și se numără printre mucenicii primelor secole ai Bisericii Ortodoxe, din vremea persecuțiilor împotriva creștinilor. A fost sluga unei evreice bogate, de neam nobil, cu numele Pantílla sau Pavtílla, soția unui om de vază din Tesalonic.

Sfânta Matrona, deși era nevoită să o însoțească zilnic pe stăpâna sa la sinagoga din cetate, aceasta totuși nu intra, ci pe ascuns se refugia la o biserică creștină pentru a se ruga.

Mult timp reușise sfânta să se sustragă acestei obligații, până când într-o zi, făcând o mișcare greșită, identitatea ei creștină a fost dezvăluită tuturor: la o sărbătoare a evreilor, la care obișnuiau să mănânce ierburi amare și azimă, Sfânta Matrona, întorcându-se de la Biserică, a întârziat și, astfel a ajuns la sinagogă când avea deja loc ceremonia iertării.

Una dintre slugile Pantílliei a pârât-o pe Sfânta Matrona că este creștină și că o înșeală pe stăpâna ei, având grijă ca de fiecare dată când aceasta merge la sinagogă, ea să meargă la Biserică.

Sfânta Matrona - Minei rusesc, secolul XVII

Auzind aceste acuzații, Pantílla s-a mâniat și, izbucnind în strigăte, a învinuit-o că este vrăjmașa ei. A poruncit să o prindă și, după ce a fost legată, prigonitorii au început să o biciuiască.

Sfânta Matrona însă mărturisea cu îndrăzneală că este creștină și, chiar dacă Pantílla îi stăpânea și gura și propria ei viață, totuși nu putea să-i schimbe credința.

După ce a legat-o în lanțuri, a poruncit să o închidă în temniță, pecetluindu-i ușa. După trei zile, dis de dimineață, stăpâna a mers să vadă dacă Sfânta Matrona mai trăiește și, spre mirarea ei, a găsit-o dezlegată de legături, luminoasă la chip, prea mărind pe Dumnezeu, fără nici cea mai mică urmă de rană sau tortură pe trupul ei.

Atunci Pantílla, și mai mult mâniindu-se, a poruncit să o lege din nou pe sfânta și să o biciuiască fără milă.

Aceasta însă, surprinsă de cruzimea stăpânei ei, a întrebat-o de ce o chinuie, nepregetând să-și mărturisească credința în Hristos.

Obosită din pricina chinurilor și abia mai putându-se ține pe picioare, Sfânta Matrona a fost închisă din nou în temniță.

După trei zile, mergând Pantílla în temniță la sfânta, a avut parte de aceeași priveliște: Sfânta Matrona era dezlegată din legături, având același chip luminos, în ciuda torturilor și a foamei pe care o suferise vreme de paisprezece zile.

Atunci stăpâna ei, plină de mânie, a poruncit să o lege pe Sfânta Matrona într-un lemn de tortură din stejar și să o supună la chinuri.

Sfânta Matrona, istovită de puteri și cu trupul plin de răni, rostind cu glasul stins câteva rugăciuni, și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

Apoi, Pantílla i-a poruncit unui slujitor, pe nume Stratonic, să învelească trupul sfintei și să-l arunce în afara zidurilor cetății.

Creștinii au luat sfintele ei moaște și cu mare evlavie le-au îngropat aproape de strada Egnatía.

După încheierea persecuțiilor, episcopul Alexandru al Tesalonicului a luat cinstitele moaște ale Sfintei Matrona și le-a mutat în cetate, într-o Biserică pe care a construit-o în cinstea acesteia.

În afara zidurilor Tesalonicului a existat chiar și o mănăstire închinată Sfintei Matrona.

În timpul ocupației venețiene, moaștele sfintei au fost mutate la Barcelona și depuse într-o Biserică care a fost distrusă în timpul celui de-al doilea război mondial.

The relics of Saint Matrona

Orthodoxwiki - Sfinte Matrona sau Matroana

Matrona sau Matroana este un nume feminin greco-roman purtat de mai multe sfinte și personalități creștine de-a lungul timpului. Corespondentul masculin al numelui, Matronus sau Madronus, este mult mai rar întâlnit.

Sfinți:

- ⇒ Matrona din Tesalonic, (sec. III-IV), prăznuită la 27 martie;
- ⇒ Matrona din Ancira, muceniță, prăznuită la 6 noiembrie;
- ⇒ Matrona din Constantinopol, (Matrona de Perge), stareță († ca. 510), prăznuită la 9 noiembrie;
- ⇒ Madronus, (Madron, Madern), monah din Cornwall († 545), prăznuit la 17 mai;
- ⇒ Matrona din Chios († 1462), prăznuită la 20 octombrie;
- ⇒ Matrona (Popova), ucenică a Sfântul Tihon din Zadonsk († 1851), prăznuită la 16 august;
- ⇒ Matrona Alexeeva, noua muceniță († 1938), 19 martie;
- ⇒ Matrona din Moscova († 1952), 2 mai;

Alții:

- ⇒ Matrona (Mylnikova) cea desculță, din St. Petersburg, nebună pentru Hristos († 1911);

Icoane

Sfintele mucenițe Matrona din Tesalonic și Lidia - Icoană sec. XX, Mănăstirea Panahrantou, Megara (Grecia) - Colecția Sinaxar la Sfinții zilei (icoanele litografiate se găsesc la Catedrala Mitropolitană din Iași)

Sf. Mc. MATROANA
Sf. Mc. LIDIA
27 martie

27 martie

Ἁγία
Ματρώνα

Η ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ

Η ΑΓΙΑ
ΜΑΤΡΩΝΑ
Η ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

SF. MC.
MATRONA

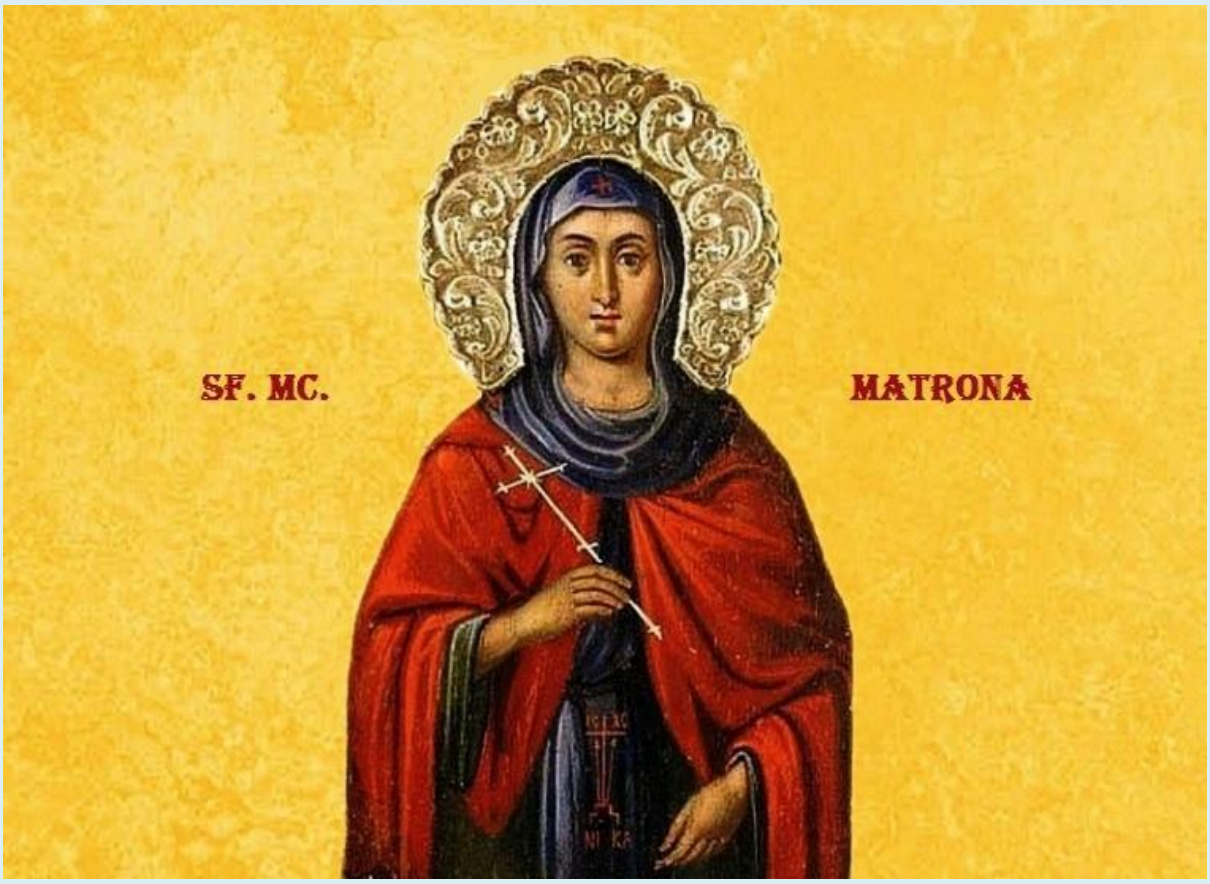
SF. MC.
MATRONA

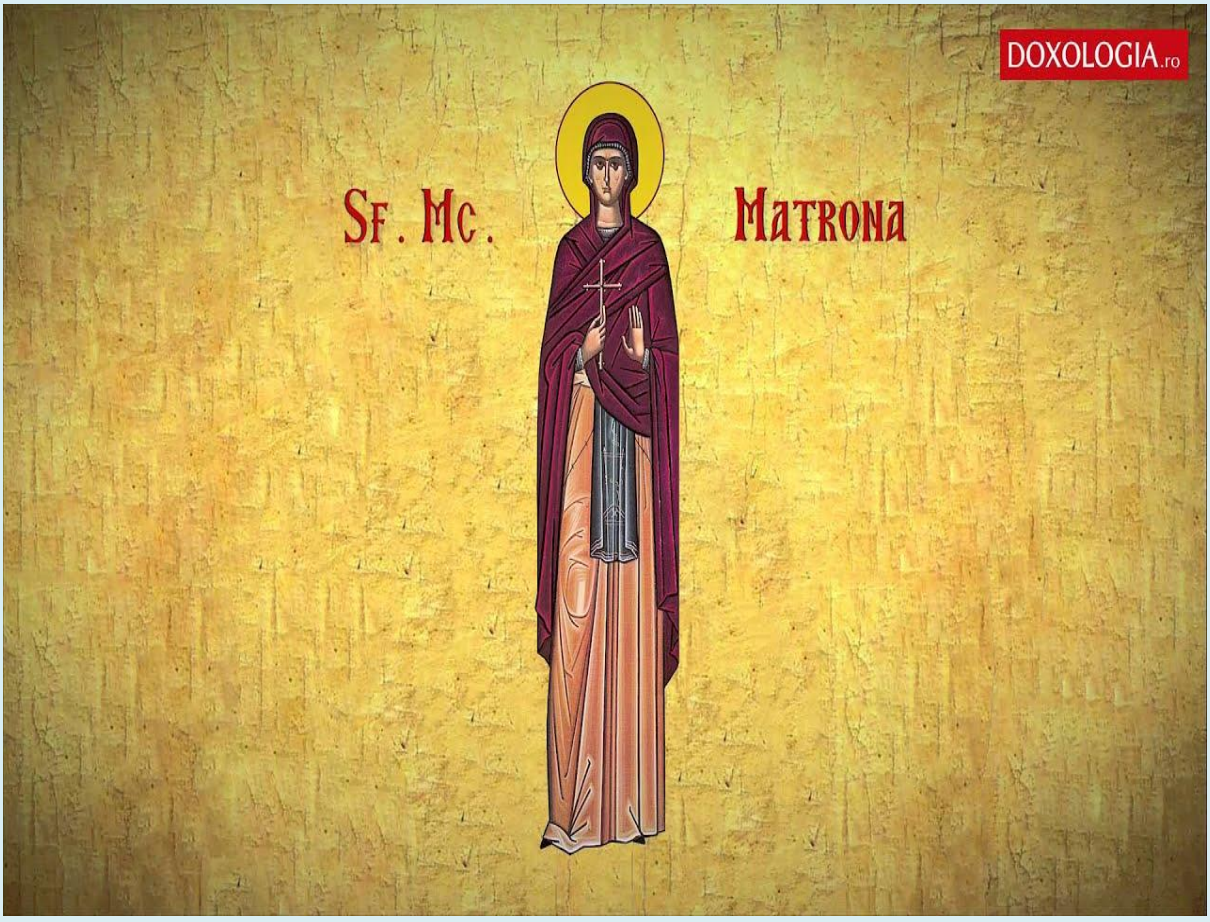
DOXOLOGIA.ro
Sf. Mc.
Matrona

DOXOLOGIA.ro
Sf. Mc.
Matrona

Troparul Sfintei Mucenițe Matroana din Tesalonic

27 Martie - Glasul 4

Mieluşeaua Ta, Iisuse, Matroana, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Sf. Mc. Matrona din Tesalonic

Bucură-te, Sfântă muceniță Matroana din Tesalonic!